

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218317
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814218317.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bratislava, Bajkalská č. 30, proti odporcom: v rade 1/ S.a U., nar. X.X.XXXX, v rade 2/ H. U., nar. XX.X.XXXX, v rade 3/ H. E., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpený odporkyňou v rade 1/, všetci bytom S., W. XXX/X, o zaplatenie 5.812,29 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporcovia v rade 1/ až 3/ sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 4.434,18 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 4.754,18 EUR od 11.4.2014 do 15.2.2016, zo sumy 4.594,18 EUR od 16.2.2016 do 14.3.2016 a zo sumy 4.434,18 EUR od 15.3.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 183,24 EUR, a to v splátkach po 160,- EUR mesačne tak, že prvá splátka bude splatná do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do konca príslušného mesiaca s tým, že neuhradením čo aj jednej splátky sa stáva zročným celý dlh, pričom plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého odporcu.

II. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu domáhal, aby súd zaviazal odporcov, aby mu spoločne a nerozdielne uhradili sumu 5.812,29 EUR, spolu s úrokom vo výške 4,7% zo sumy 5.737,41 EUR od 11.4.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 5.812,29 EUR od 11.4.2014 do zaplatenia a nahradili trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX 6 03 bola s odporcami v rade 1/ až 3/ uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX 3 04 a stavebnom úvere č. XXXXXXXX 6 03 zo dňa 25.10.2004, v súlade s ktorou poskytol navrhovateľ odporcom v rade 1/ a 2/ mimoriadny medziúver vo výške 9.958,18 EUR. Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 7,79% ročne, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 64,66 EUR a do nasporenia 40% cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 49,79 EUR. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa odporcovia v rade 1/ a 2/ zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 87,13 EUR. Odporca v rade 3/ prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju odporcovia v rade 1/ a 2/. Odporcovia v rade 1/ a 2/ prestali stavebný úver riadne a včas splácať. Listom zo dňa 17.3.2014 navrhovateľ odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval odporcov v rade 1/ a 2/, aby v 7-dňovej lehote vrátili zostatok úveru. Odporcovia v rade 1/ a 2/ peňažné prostriedky nevrátili. O odstúpení od zmluvy bol upovedomený aj odporca v rade 3/. Dlžná suma ku dňu odstúpenia od zmluvy vo výške 5.795,06 EUR pozostáva z istiny 5.737,41 EUR, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov ku dňu odstúpenia od zmluvy v celkovej výške 57,65 EUR. Účinnosťou odstúpenia sa podľa úverovej zmluvy a všeobecných podmienok rozumie deň, kedy bolo odstúpenie od zmluvy doručené všetkým odporcom. Účinnosť odstúpenia nastala dňa 10.4.2014. Dlžná suma ku dňu

účinnosti odstúpenia od zmluvy predstavuje sumu 5.812,29 EUR, pričom pozostáva z istiny 5.737,41 EUR, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 74,88 EUR. V súlade s čl. VII. bod 8. úverovej zmluvy, odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy navrhovateľ úročí celý zostatok dlhu úrokom z omeškania vo výške 3% ročne.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 5Ro/262/2014-23 zo dňa 20.11.2014, ktorým odporcov zaviazal, aby navrhovateľovi spoločne a nerozdielne zaplatili žalovanú sumu a nahradili mu trovy konania. Proti platobnému rozkazu podali odporcovia v rade 1/ až 3/ riadne a včas odpor.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na 12.4.2016. Deň pred konaním pojednávania, dňa 11.4.2016 bolo súdu elektronickou poštou doručené podanie navrhovateľa, ktoré nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a ktorým navrhovateľ zmenil návrh na začatie konania v tom zmysle, že v žalovanej sume zohľadnil dve úhrady odporcov v celkovej sume 320,- EUR, vykonané až po podaní návrhu na súde. Súd však nemohol zmene návrhu rozhodovať, pretože uvedené podanie nebolo možné považovať za podanie vo veci samej podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom a v čase konania pojednávania zároveň nebolo podanie doplnené jeho písomným originálom. Súd teda nemohol na podanie prihliadať ako na podanie vo veci samej. Prílohu tohto podania však súd vykonal na pojednávaní ako listinný dôkaz. Úhrady zo strany odporcov zároveň neboli medzi účastníkmi sporné.

Navrhovateľ sa na pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčasť vopred písomne ospravedlnil. Nezúčastnil sa ani odporca v rade 3/, svojim zastupovaním splnomocnil odporkyňu v rade 1/, ktorá zároveň ospravedlnila jeho neprítomnosť na pojednávaní. Súd preto pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu v rade 3/ podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vykonal dokazovanie výsluchom odporcov v rade 1/ a 2/ a listinnými dôkazmi.

Odporkyňa v rade 1/ uviedla, že si je vedomá, že majú podlžnosť voči navrhovateľovi. Boli však zaťaženi množstvom exekúcií, takže platiť nedokázali. Jej manžel, odporca v rade 2/, mal exekúciu až na polovicu platu. Ona je na čiastočnom invalidnom dôchodku. V dôsledku ich problémov prišli o byt, presťahovali sa k jej bratovi, odporcovi v rade 3/ do rodičovského domu, avšak aj tento dom je zaťažený niekoľkými exekúciami. Jej manžel mal okrem toho ešte aj úraz, musel absolvovať operáciu a následné liečenie. To všetko trvalo osem mesiacov. Akonáhle skončila manželova exekúcia, začali dlh voči navrhovateľovi zase splácať, a to sumou 160,- EUR mesačne. Na tejto sume sa odporkyňa v rade 1/ dohodla so zamestnancom navrhovateľa ešte predtým, než všetky tieto ich problémy vznikli a predtým, ako podal navrhovateľ návrh na súde. Takúto sumu sú zároveň schopní mesačne navrhovateľovi splácať. Doteraz platiť nemohli, keďže mali päť rokov exekúciu. Obaja sú s manželom chorí, ona je diabetik, musí si pichať inzulín a cestuje aj na vyšetrenia do Bratislavy. Aj odporca v rade 3/ má exekúcie a nemohol im pomôcť. Z tej sumy, čo požaduje navrhovateľ, odporkyňa nevie, či sú oprávnené úroky, ktoré žiada. Najprv od nich žiadali 6.000,- EUR, po tom, čo sa ozvala, tú sumu znížili na niečo vyše 5.000,- EUR a teraz už dve splátky uhradili.

Odporca v rade 2/ odkázal vo svojej výpovedi v celom rozsahu na výpoveď odporkyne v rade 1/.

Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: výpis z účtu odstúpeného stavebného úveru č.l. 2, zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 18.10.2004, odstúpenie od zmluvy zo dňa 17.3.2014, doručky č.l. 8 a 9, nedoručená zásielka č.l. 10, nedoručená zásielka č.l. 11 a 12, oznámenie o odstúpení od zmluvy zo dňa 17.3.2014, výpis z ORSR týkajúci sa navrhovateľa, všeobecné podmienky navrhovateľa, výpis z účtu odstúpeného stavebného úveru č.l. 40, záznam o pohyboch na účte ČSOB IB.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný skutkový stav tak, ako ho tvrdil navrhovateľ.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, stavebným sporením sa rozumie prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver").

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v znení účinnom od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j OZ ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa čl. VII. bod 1. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

Podľa čl. VII. bod 6 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Podľa § 160 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd posúdil zmluvu o úvere, uzavretú medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 OZ v spojení s § 879j OZ a s poukazom na § 23a Zákona č. 634/1992 Zb. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Navrhovateľ pri uzatváraní tejto zmluvy vystupoval v postavení dodávateľa a odporcovia v postavení spotrebiteľov. Súd nepopiera že úver (mediúver) je tzv. absolútny obchod

v zmysle ustanovenia § 261 Obchodného zákonníka. V prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva, sa však na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak by sa aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že ak navrhovateľ dňa 17.3.2004 (s účinnosťou k 10.4.2014) odstúpil od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, došlo k jej zrušeniu od začiatku a účastníci tejto zmluvy sú si povinní v zmysle § 457 OZ vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. Zmluva sa podľa § 48 ods. 2 OZ zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy zároveň vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody) a účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade vzniká právo navrhovateľa domáhať sa od odporcov vrátenia poskytnutého úveru, nie však úrokov za úver zo zrušenej zmluvy. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa o vrátenie plnenia úrokov, napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inak povedané, dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Ustanovenie zmluvy, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka.

Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 OSP) s cieľom vylúčiť neprimerané podmienky. Vzhľadom na uvedené majú v prejednávanej veci prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Zmluvná podmienka o odstúpení od zmluvy, dohodnutá v čl. VII. bod 1 a bod 6 Zmluvy nie je vyvážená a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech dlžníka, spoludlžníka, ako aj ručiteľa. Objektívne zhoršuje ich postavenie, keď jednostranne zvýhodňuje iba veriteľa, zachováva všetky jeho práva. Klausula o odstúpení nie je ničím iným, ako poistením zachovania všetkých práv veriteľa, vrátane úrokov a poplatkov len s ďalším zvýhodnením, a to o úroky aj za úverové obdobie, ktoré ešte nenastalo. Spotrebiteľ pritom nemá zachované žiadne svoje práva. Vzniká mu však povinnosť jednorazového plnenia, vrátane úrokov. Ide preto o neprijateľnú podmienku (tento právny názor vyplýva napr. z rozhodnutí Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/50/2012 a Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/2/2013).

Navrhovateľ poskytol odporcyni v rade 1/ ako dlžníkovi a odporcovi v rade 2/ ako spoludlžníkovi dňa 31.1.2012 stavebný úver v sume 5.819,83 EUR. Odporcovia v rade 1/ a 2/ úver riadne nesplácali, preto navrhovateľ od zmluvy odstúpil listom zo dňa 17.3.2014. V čl. VII. bod 7 si zmluvné strany dohodli, že účinky odstúpenia od zmluvy nastávajú dňom doručenia odstúpenia druhej zmluvnej strane, resp. dňom vrátenia nedoručenej zásielky s odstúpením navrhovateľovi. Odporkyňa v rade 1/ si odstúpenie od predmetnej zmluvy prevzala dňa 20.3.2014, odporca v rade 2/ dňa 27.3.2014. Odporca v rade 3/ si odstúpenie od zmluvy v úložnej dobe neprevzal, zásielka sa navrhovateľovi vrátila dňa 10.4.2014. Účinky odstúpenia od predmetnej zmluvy preto nastali dňa 10.4.2014, a v uvedený deň boli odporkyňa v rade 1/ ako dlžník a odporca v rade 2/ ako spoludlžník povinní vrátiť veriteľovi poskytnuté plnenie. V prípade nesplnenia tejto povinnosti dlžníkmi, vznikla táto povinnosť aj odporcovi v rade 3/ ako ručiteľovi. Ako bolo uvedené, zo strany navrhovateľa bola poskytnutá suma 5.819,83 EUR. Z dokazovania vyplynulo, že odporcovia do vyhlásenia rozsudku vrátili navrhovateľovi sumu 1.385,65 EUR, pričom po podaní žaloby bola dňa 15.2.2016 uhradená ešte suma 160,-EUR a dňa 14.3.2016 rovnako suma 160,-EUR. Odporcom teda zostáva z poskytnutej sumy uhradiť ešte sumu 4.434,18 EUR. V tejto časti súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný a uložil odporcom, aby túto sumu navrhovateľovi spoločne a nerozdielne zaplatili.

Keďže uvedená suma navrhovateľovi doposiaľ uhradená nebola, odporcovia sa dostali s plnením do omeškania odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy, t.j. od 11.4.2014. Navrhovateľovi preto vznikol nárok aj na úrok z omeškania. Podľa zmluvy si účastníci dohodli úroky z omeškania vo výške 3% ročne (t.j. vo výške nepresahujúcej výšku úroku z omeškania podľa predpisov občianskeho práva). Súd preto uložil odporcom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania vo výške 3

% ročne zo sumy 4.754,18 EUR od 11.4.2014 do 15.2.2016, zo sumy 4.594,18 EUR od 16.2.2016 do 14.3.2016 a zo sumy 4.434,18 EUR od 15.3.2016 do zaplattenia. V priznanom úroku z omeškania sú zohľadnené aj dve úhrady odporcov v dňoch 15.2.2016 a 14.3.2015, s tým, že úrok z omeškania sa zodpovedajúcim spôsobom znižuje.

Vo zvyšnej časti uplatneného nároku súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Odporcovia na pojednávaní požiadali súd, aby im umožnil dlžnú sumu splácať. Svoju žiadosť odôvodnili sociálnou situáciou a svojim nepriaznivým zdravotným stavom a s tým spojenými zvýšenými výdavkami. Zároveň poukázali na to, že akonáhle im to ich pomery umožnili, začali navrhovateľovi splácať svoj dlh v splátkach po 160,- EUR mesačne. Takúto sumu sú zároveň schopní splácať aj naďalej. Súd ich žiadosti vyhovel a umožnil im splatiť žalovanú sumu v splátkach po 160,- EUR mesačne. Zároveň určil, že omeškanie s plnením čo aj jednej splátky má za následok splatnosť celej žalovanej sumy.

Podľa § 142 ods. 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa pôvodne proti odporcom domáhal zaplattenia sumy 5.812,29 EUR s príslušenstvom. Súd mu priznal len sumu 4.434,18 EUR, čo je 76,29 % žalovaného nároku. Vo zvyšnej časti žalovanej istiny, t.j. v 23,71% uplatneného nároku bol návrh zamietnutý. Čistý úspech navrhovateľa je preto v rozsahu 52,58 % (76,29 % - 23,71%). Navrhovateľ má teda voči odporcom nárok na náhradu 52,58 % účelne vynaložených trov konania. Trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh na začatie konania, ktorý navrhovateľ uhradil v sume 348,50 EUR. Pomerná časť 52,58% z tejto sumy je 183,24 EUR. Súd zaviazal odporcov, aby nahradili navrhovateľovi trovy konania v tejto výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.